

Written by

Saturday, 16 August 2008 16:12 -

எனக்கு (நான் பிறந்து) நாளது சபெட்டம்பர் 17-ஆம் ததேயியோடும் 93 ஆண்டும் முடிவடைந்து 94-ஆம் ஆண்டும் முதல் நாள்தான் தோன்றிவிட்டது. 93 ஆண்டும் என்றால், நான் பிறந்து, மாதங்களில் 1116 மாதங்கள், நாட்களில் 34,045 நாட்கள், பிறகைகளில் (அமாவாசைகளும்) 1635 ஏற்பட்டும் மறைந்து விட்டன. இனிமலேயும் எத்தனை காலத்துக்கு வாழ்ந்தாலும், வாழ்வில் தயேமானம்தான் காணமுடியுமே ஒழிய வளர்ச்சி காண்பது என்பது (இயற்கையில்) முடியாத காரியமயோகும்.

என் வாழ்நாளில் நான், மற்றவர் (அனகேர்) கடவுள், மதம், சாஸ்திரம், முன்னோர்கள் கருத்து என்பவகைகளில், யாரும் நினகைகாததும், நினதைதாலும் வளியில் சொல்லப் பயப்படுவதும், துணிந்து சொன்னாலும் செய்கையில் நடவாததும், நடத்திக் காட்ட முடியாதது மான காரியத்தை, எளிதாய் நினதைத்து, வளியில் எடுத்துச் சொல்லி (பிரச்சாரம் செய்து) காரியத்திலும் நடந்து வந்ததோடும், ஓரளவுக்கு மற்றவர்களுக்கும் தெரியும்படி - விளங்கும்படி, ஓரளவுக்கு நடத்திக் காட்டியும் வந்திருக்கிறேன்.

இந்த நிலை உலகிலெல்லாம் பரவ வணேடும் என்று எண்ணங்கொண்டு அதற்காக வாழ்கிறேன் - என்ற எண்ணத்தில் இருந்து வருகிறேன். அப்படிப்பட்ட காரியம் (எண்ணம்) என்னவென்றால், தயேவம் இல்லை, தயேவ சக்தி என்பதாக எதுவும் இல்லை, மனிதத்தன்மகைக்கு மறேபட்ட தயேவசக்தி - தயேவீ கத்தன்மை என்பதாக எதுவும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட தயேவீ கத்தன்மை கொண்டவர்கள் என்பதாக யாரும் இல்லை; அப்படிப்பட்ட காரியம் என்பதாகவும் எதுவுமே இல்லை என்றும் திண்ணமாய்க் கருதி, உறுதியாக பணியாற்றியும் வந்திருக்கிறேன் - ருகிறேன்.

இந்த எனது நிலையில், எனது 93 ஆண்டும் வாழ்நாளில் எனக்கு யாதொரு குறையும், சங்கடமும், மனக் குறைவோ, அதிருப்தியோ ஏற்பட்டதேயில்லை. மறேகண்ட எல்லாக் காரியங்களிலும் மற்றவர்கள் எளிதில் பெறமுடியாத அநகே ஏற்றங்களைச் சாதாரணமாகப் பெற்றிருக்கிறேன்; மக்களால் நல்ல அளவுக்கு மதிக் கப்பட்டும், பாராட்டப்பட்டும், விரும்பப்பட்டும், போற்றப்பட்டும் வந்திருக்கிறேன்.

இதனால் உலகுக்கு - மக்களுக்கு யாதொரு கடுமியும் ஏற்பட்டதில்லை என்பதோடும் நாட்டாக்கும், மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட - தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் யாவருக்கும் நல்ல வளர்ச்சியும், முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டும் வருகின்றன என்றே சொல்லலாம்.

நமது கருத்து வளியீடும் பிரச்சாரமும் துவக்கப்பட்ட காலத்தில், நமது மக்களின் சராசரி ஆயுள் (வாழ்நாள்) பத்து ஆண்டையோகும். கல்வியில் நமது மக்கள் 100-க்கு 8 பரே 10 பரே என எழுதப்பட்டிக் கத்தெரிந்தவர்கள் ஆவார்கள். ஏராளமான நோய் நலிவுகள்; அவற்றுள் பரிகாரம், சவக்கியம் செய்ய முடியாத நோய்கள் அதிகம். காலரா (வாந்திபதேதி) வந்தால் 100-க்கு 90 பரே சாவார்கள்; பிளகே வந்தால் 100-க்கு 100-ம் சாவார்கள்; இராமல் (கஷயம்) வந்தால் 100-க்கு 80 பரே சாவார்கள்; அம்மை (வசைரி) வந்தால் 100-க்கு 50 பரே களுக்கு மலே சாவார்கள். தொத்து நோய்களும் பல; கழந்தைச் சாவுகளும் ஏராளம். கர்ப்பஸ்திரீகள் சாவுகளும் ஏராளம் இருந்தன. இதற்கு ஏற்ப ஏழ்மையும், கீழ்த்தரமான வாழ்க்கை நிலையுமே இருந்து வந்தன.

அரசியலில் அன்னிய ஆதிக்கம், பார்ப்பன ஆதிக்கம் தலைவிரித்தாபின. அதுபோலவோ உத்தியோகத்தாறையிலும் பார்ப்பன மயமும் முன்னேற்ற வகுப்பார் ஆதிக்கமும் இருந்து வந்தன. முதலாளிகள் ஆதிக்கமும், எஜமான் - அடிமைத் தன்மையும் இயற்கை என்று சொல்லும் தன்மையில் தாண்டவ மாடின. செல்வ நிலையோ, ஒரு லட்சம்

Written by

Saturday, 16 August 2008 16:12 -

எனப் பதுதான் உயர்ந்த நிலை. 10 லட்சம் எனப் பது மிகமிக உயர்ந்த நிலையாய் இருந்தது. மற்றும் எவ்வளவோ கீழ் நிலைக்கு ஆளாகி இருந்தது மாத் திர மல்லாமல் அந்நிலைபற்றி வடிகப் படாமலும், கவலைப்படாமலும் வாழ்ந்து வந்தோம்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில், இந்த நிலை பற்றி யாரும் கவலைப்படாமல் - இவற்றின் விளைவு பற்றி யாரும் கவலைப்படாமல், ‘எல்லாம் கடவுள் சயில், நம்மாலாவது ஒன்றுமே இல்லலை’- என்று கருதி, நிம்மதியுடன் மக்கள் இருந்த காலத்தில் நான் ஒருவன் மாத் திரமே தீ விரமாய்ச் சிந்தித்து, இந்த நிலைக்குக் காரணம் நமது முட்டாள்தனமும், இதுவரை சிந்திக் காததும்தோன் என்று கருதி, துணிந்து கடவுளையும், மதத்தையும், சாஸ்திரங்களையும், முன்னோர் கற்றறையும் அழித்து, ஒழித்துக்கட்டி, மக்களுக்குப் புது எண்ணங்களை - அறிவை உண்டாக்கவேண்டும் என்று பாடப்பட்டு வந்ததே இம் மாற்றங்களுக்கு வழியேற்படக் காரணமாயிற்று. (ஐய்யாஐய்யா ஐய்யாஐய்யாஐய்யா ஐய்யாஐய்யா -94 <http://www.keetru.com/rebel/periyar/35.php>)